

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4
фор., на по године 2 фор.За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
6 фор., на по год. 3 фор.За све остале земље годишње
30 фран. у алату, на по године
10 фран. у алату.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се политичком
унутрашњом непосредно админи-
страцији „Гласа Црногораца“ на
Цетиње, а коме је наручије, г.
Петру Рамадановићу, к. п. аген-
ту у Котор. Довиен се шаљу
уредништву. Рукописи се не вра-
ћају.За огласе плаћа се: за сваку
ријеч или за број од пет ријеч-
а по 2 новчића за први пут, а
за сваки даљи пут по 1 новчић.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— У понедељник, 24. о. м., на дан спровода Њ. Кр. В. Великог Војводе Фридриха Вилхелма од Мекленбург-Стрелица, одржат је у манастирској цркви свечани парастос. Чинодјествовао је Високопреосвештени Митрополит г. Митрофан с мјесним свештенством, а присуствовали су: Њихова Краљевска Височанства Господар и Књагиня Милена, наши министри и великодостојници, официјерски кор, чиновништво, ученици наших средњих школа са својим наставницима и многобројно грађанство.

— Госпођа баронеса од Кун, супруга овд. аустро-угарског министра ревидента, стигла је прошле суботе на Цетиње са госпођом мајком и дјецом.

— Госп. аустро-угарски министар резидент и госпођа баронеса од Кун имали су част бити позвати у четвртак на фамилијарни објед у Двору.

ЦЕТИЊЕ, 28 маја.

Четири мјесеца рата.

Иаврши се ово и четврти мјесец руско-јапанског рата, а прави рат још ни почео није. Али ако није на бојишту, а оно је у штампи Јапан већ извојевао јуначку побједу над немоћном Русијом! Ликујући јапанској војсци и њеним „успјесима“ на полуострву Квантуангу, русофобска штампа постигла је, те се је у њеном табору почела опажати као бајаги нека већња забринутост Русију. Русофобска штампа, рачунајући само на моментални успјех код својих читалаца, не пропушта никак. да Русију, њено унутрашње стање, као и догађаје на бојишту не представи у најпрвијим ва њу бојама, па вар је онда чудо, да је опште мишљење забринутост за руски успјех у овом рату?

Оправдано је с тога, да се питамо: кад је Јапан толико моћан, тако мудар и са толико генијалних војсковођа обдарен, а Русија у унутрашњости растројена и несијурна, на бојишту слаба, у способним ње нералима оскудна, кад је све то тако, зашто Јапан није досад успио, да тако индиферентног противника из јужне Манџурије ишћера? Та вар је била мала хвала јапанских дипломата, како је Јапан умно у згодан час рат с Русијом изазвати, како ова не би могла окупити довољна појачања! Свак је према томе хвалишау у највишем времену и очекивао сјајне резултате од стране Јапана. А што је Јапан учинио за ова четири ратна мјесеца, што ли је постигао?

Као у сваком рату, тако је и у овом основно начело за оцјену успјешног ратовања: да треба прије свега уништити непријатељску војску. Не треба објашњавати, да се под уништавањем војске може само разумјети главна моћ непријатељска, а исто тако, да одлуку у садашњем рату може донијети само копнени

рат. Према томе, Јапан може само онда штогод добити, ако уништи сухопутну руску војску. То би пак само онда могао постићи, кад би на још неокупљену манџурску војску навалио и смрвко је прије, но јој стигну довољна појачања, или је бар отуд истиснуо. Јапан је још прије рата морао знати, да он Русију само са својим средствима не може побједити да му дакле за то треба један јаки савезник. И Јапан је, како се данас јасно види, рачунао у томе на помоћ цијелог жутокожег елемента. Али да то постигне, требало је брвих побједа или бар брзог извојевања јужне Манџурије, јер иначе се Китај не би макао. На ту прву главну сврху морала су, дакле, бити уперена сва настојања Јапана, а на све друге обавири — као споредне цијељи — није се смио Јапан освртати. У почетку, док се је још Ли-нџи с првим почетцима манџурске војске налазио око Љаојана и Мукдена, било је доста изгледа и прилике, да ће Јапан ову прву цијељ лако и постићи.

Да су Јапанци тада брво и одлучно на континенту искрцали 7 до 8 дивизија и без застоја наступили против Љаојана, данас би ствари друкчије биле. Ли-нџи, па и сам Куропаткин морао би узмицати, а јужна Манџурија била би сва побуњена, чему би се сигурно и Китај придружио. Али све се то није догодило, вазда је по штогод Јапану сметало. Час је неповољно вријеме било, а час су се опет појавиле велике теготе при превађању и искрцавању јапанске војске. У мјесто изненадног наступања јаке војске — која би једино одговарала начину отпочетог ратовања — Јапан је своју војску у малим одјељењима искрцавао и то још у толикој даљини од главног бојишта, да се већ у почетку није могао очекивати онај успјех, на који су рачунали. Момента изненађења није употребљен како треба; изгубило се оно, чега је противнику највише требало, — изгубило се скупочјено вријеме. Русија добила је четири мјесеца ви јачање своје војске.

Данас се налази једва 8 до 9 јапанских дивизија на бојишту, онолико снаге, дакле, колико је требало да је већ прије један или два мјесеца оперисало против Љаојана — Мукдена, а број противника се је међутим најмање удвостручио. Па ипак се још ни једна јапанска армија не усуђује, да се с Куропаткином сама у коштац ухвати. Изгледа, шта више, да и сада још Јапанци оклијевају и муче се око спореднијих цијељи, а свом противнику дају тијем још више времена за појачање. На, равно, да ће се и сад наћи разлог, зашто то Јапан тако чини, а то ће бити по свој прилици вријеме каша, које је сада у Манџурији наступило. Све вјести о подјели јапанске војске слажу се у томе, да је намјера Јапану, да још прије свршетка киншког периода заузме тврђаву Портартур. Другим ријечима: Јапан се и опет на рачун главне цијељи узмучио око једне споредне цијељи. Такав поступак не може имати добар свршетак. То су кардиналне погрешке, које се противе општим начелима ратне вјештине. Јапан се тјешти тим, што ће балвачкој ескадри, која

се у Портартуру очекује, одузети једино мјесто, гдје би се ова утврдити могла. Но из тога плана провирује и друга намјера: Јапан жели, прије свега осигурати себи повратак морем јер он добро зна, да заузећем Портартура далеко није побједио свог противника. Против Портартура послате су три јапанске дивизије, а осталих шест дивизија немају за сад друге задаће, но да штите и брзне евентуални узмак портартурских нападача.

За одсудан успјех против данашње војске Куропаткинове, изгледа, да је снага ових шест дивизија данас већ недовољна. Сувише је простор, који дијели обје непријатељске војске, тако је велик, да и у случају јапанског наступања, руска војска добија још 2 до 4 недеље дана, а свика недеља доноси Русима појачање најмање од једне дивизије. Кад се све ово узме у обзир јасно је, да одлука у овоме рату, неће бити код Портартура, нити ће пад или одржање ове тврђаве донијети ту одлуку, него ће одлука бити на оном мјесту, гдје се састану обје главне непријатељске војске. Јапанци пак, радећи истовремено на више разних страна, раде само у прилог свом противнику, јер мучећи се око спореднијих цијељи, слабе се за главну битку. Њихове операције против Портартура, ако се продуже, а нема сумње да хоће, потврђују изгледе на њихов пораз, на изјављеноје свијех њиховијех нади.

Што им вриједи заузеће Портартура, ако им ту погину три дивизије, које се не могу ни чим наловити? Што им вриједи заузеће тврђаве, кад надмоћ на мору зависи од резултата једног великог поморског боја, без којег балвачка ескадра и овако не би могла стићи на бојиште и који ће се на сваки начин морати водити. И ту се дакле види, како јапански рачуни нијесу особито логичком основани. Русија ће морати послати балвачку ескадру у Тихи океан у толикој јакоти, да ће се она сама моћи учествовати у одлучан бој с цијелом поморском снагом Јапана. Кад би Портартур пао прије доласка ове флоте — што је сумњиво — портартурска флота сигурно не би пропустила, да се у згодном часу из пристаништа пробије и у потоњем поморском боју јапанску флоту без обзира на своју судбину, по могућству што више ослаби. Испане ли тада тај бој неповољно за Јапан — што ће му онда помоћи заузеће Портартура? Коју ће корист имати од изгубљених неонакнадних чета? Одиста, „побједоносни“ Јапан нема разлога радовати се сумњивим „успјесима“ код Портартура! Много времена, много снаге изгубило се увалуд око спореднијих цијељи! Русија не треба да жали; Русија би требала да се радује оваквим јапанским „побједама“, јер оне саме утиру јој пут правој побједи.

РАТНЕ ВЈЕСТИ.

Пишање о посредовању.

„Н Време“ поново се оштрим тоном одзива и о самој помисли о посредовању, која се и опет у јевропској штампи покреће. Русији није потребно ни посредовање, ни рђав мир. Њој је потребан мир, који ће бити заснован на потпуној и трајној побједи над непријатељем. На Туренчел, ни Китају, па ни Портартуру, ма каква његова

судбина била, не може ријешити питање о рату. Нико не зна боље, кад треба свршити рат, него сама Русија — она посредница за то не тражи, а немоћне посреднике одбија. Нека се нико не усуди, да покуша, да овај рат заврши прије времена! Нека сваки зна, да Русију не сметају поједини ситуији и крупнији неуспјеси, који су у сваком рату непобјеђивни! Не треба забораваљати, да Русија тако исто стрпљиво и достојанствено подноси ударе и преврате ратне среће, као што је великодушна и пуна поштовања према достојанству побјеђеног непријатеља!

Вриједност Портартура.

Хоће ли Јапанци Портартур заузећи? О томе се питању сад свуда расправља. С руске стране одговара се, да се Портартур не може тако лако заузећи. У осталом, свако утврђено мјесто може се заодобити, само се пита на који начин и уз које услове, односно жртве? Јапанци су ових дана имали прилике увјерити се о томе, што значи нападат на руске фортификације. Кад су код навале на Кинчу имали толико губитака, што ће тек бити око Портартура?

Портартур је од вазда био јака тврђава. Покојни Ли-Хунг-Чанг особито се трудио око тога, да што боље утврди Портартур, те је од год. 1880—1892 потрошио за утврђење Портартура до 80 милиона круна. Истина, добар дио те суме употребљен је и на друге цијељи, али се је ипак и градило и оградило много фортификација на разне стране. С копна Китајци нијесу скоро никако утврдили Портартур и ва то су Јапанци 9. новембра 1894 год. имали куд и камо лакшу задаћу него данас, кад је Портартур и с копнене стране силно утврђен. Већ су сами Јапанци почели утврђивати Портартур док су га имали под својом влашћу (до г. 1898.), а Руси су њихов рад енергично продужили и довршили.

Руска посада у Портартуру броји данас до 40.000 момака, па нема никакве сумње о томе, да ће сваки поједини војник учинити све што буде могао, да буде сузбијена навала Јапанаца, до које у осталом баш тако скоро неће доћи, јер Јапанцима треба бар још једна до двије недеље, док се добро спреме за њу. Они су већ искрцали доста већих топова, а искрцаће и цијели батаљон пионера са потребним материјалом за опкопте и стрљачке шанчеве. Осим тога, спремају још један пионерски батаљон са ваздухопловним одјељењем. Јапанци мисле, да ће из балона моћи тачно посматрати, што Руси раде. Генерал Оку већ је послао извиднице пред Портартур и оне му јављају, да је сва портартурска околина густо испреплетена минама.

А у чему се баш састоји војничка вриједност Портартура за Русе? Наравно већ је било говора о томе, како се Куропаткин размишљао у мишљењу с највише савијем се може разумјети, зашто војсковођа, на кога ће пасти одговорност коначног исхода, хоће да има у својим рукама све силе за одсудан удар, па макар то стало и неколико осјетних омањих удара.

Падне ли Порт-Артур, војска Русије постојеће утврђења; Куропаткин не губи ништа, јер је он те људе већ онда изгубио, кад су отишли из Манџурије. Само је једно неоспорно, да до пада Порт-Артура јаки јапански групни контингенти не могу да се одвоје на другу страну, а то је од велике важности за руску манџурску војску, јер ва њу сваки дан значи долазак појачања из Јевроне и према томе је велика добит.

Питање је, шта ће сад да ради руска флота, која је затворена у Портартуру, а то је знатна сила, која на води може да заада јада Јапанцима, јер се говори, да су скоро сви руски бродови опет способни за акцију, а јапанска је флота потоњих дана знатно ослабљена. Кад би улазак у пристаниште био затворен, тада не би ништа друго остало, до да се бродови раворе,

штој народној светковини, да се изводе ради стана јавити овом одбору најдаље до 10 јуна закључно. (Може се уредништва српских листова, да овај позив изводе објавити).

Крушевач, 22 маја 1904.

Krouchevatz (Serbie)

Председник одбора за дочек гостију
Арка Дреновац трговац.

Телеграми Бечког „Нор. Бира“

Рат између Русије и Јапана.

ЊУЧВАНГ, 24 марта. — „Рајтер“ јавља, да су два голуба из Портартура домијели вјести од генерала Стеселја; Руси тврде да су вјести добре.

ПРКУТСК, 24 маја. — Министар Хилков стигао је овамо из Манџурије, да лично управља грађном вјабјалске жељезнице.

ТОКИЈО, 24 маја. — Појединости о боју од 17 маја код Портартура гласе: Јапанци су двапут напали Русе и оба пута окренути су у бјегство; код Луишунгијао Руси су добили појачање од пет чета; јапанади је једне батерије; Јапанци нападаше поново, Руси се помакнуше к мјесту првога валада.

ТОКИЈО, 24 маја. — „Рајтер“ јавља, да је једна руска топовњача типа „Гиљак“ уништена торпедом.

ТОКИЈО, 24 маја. — Јапанска контраторпеднаача открила је јуче велику руску мину код острва Сившатаво и уништила је. Јапанци се искрцавају у Талијенвану.

ТЈЕНЧИН, 25 маја. — „Рајтер“ јавља, да су Руси напустили Сијумитин и околине; чује се да хоће да се уједине с војском на путу к Мукедену; јутрос се чује у Њучвангу жестока кановада од Ђаојанга.

ЧИФУ, 25 маја. — Руска кнсул добио је вјест, да је једна велика јапанска лађа потонула код Талијенвана, навишавши на миву; вјест није још потврђена.

ПЕТРОГРАД, 25 маја. — Цар је наредио мобилизацију првог војничког корпуса, од кога је један дио стојао у Петрограду и околини. За команданта ове војске именован је генерал Мајфорд.

ЉАОЈАНГ, 26 маја. — „Рајтер“ јавља, да се проносе вјести, да су Руси учинили успјешан испад из Портартура.

ТОКИЈО, 26 маја. — Јапанско одјељење, које се ивнело код Такушана, раабило је једно ковачко одјељење на путу за Кинчу.

ЧИФУ, 26 маја. — Чије се као да су Јапанци прошле ноћи покушали да нападну с коња на Портартур.

ЛОНДОН, 26 маја. — Из Токија се јавља, да је 22 о. м. осам „Гиљака“ потонула још једна руска топовњача.

МУКДЕН, 27 маја. — Руски телеграфски биро јавља, да Јапанци од 25 маја бију из топова предјео између Сијенчена и Хинчу.

ПЕТРОГРАД, 27 маја. — Руски телеграфски биро јавља из Ђаојанга да Китајци приповиједају, да су Јапанци 24 маја учинили више жестоких напада на Портартур с коња и мора једновремено; сви напади одбијени су с огромним јапанским губитцима и поразом треће јапанске армије. Подложај јапански на Квантунгу, како говоре, јадај је. Из истог извора дознаје се, да се чује, да су се обје руске ескадре ујединиле под Портартуром и да је била морска битка, у којој су пропале четвире велике јапанске лађе.

ТОКИЈО, 27 маја. — (Званично). Вјест да је оклопача „Шекишима“ потонула, није истинита.

ТОКИЈО, 27 маја. — „Рајтер“ јавља: Четири јапанске топовњаче, које су у понедељник рекогносцирале улазак у портартурски валов, падо-

ше под жестоки огањ с руских батерија. Топовњача бр. IV. погођена је осам пута и поштеђена; на њој је један мрнар погинуо, а два су рањена.

ПЕТРОГРАД, 27 маја. — Руски телеграфски биро јавља: претпо- ставља се да је у јутрошњој денети из Ђаојанга телеграфска погрјешка, што је речено да је уништена трећа армија јапанска, у мјесто да се рече, да је уништена трећина армије јапанске.

ПЕТРОГРАД, 28 маја. — Куропаткин јавља Цару, да је било више сукоба међу руским предстра- жима и јапанским одјељењима на југу и сјеверу од Фенгвангченга, а највише на Санимачи, гдје су два руска официра рањена, а војника по- гинуло је и рањено око 100.

ПЕТРОГРАД, 29 маја. — Јапанска војска приближује се Портартуру. „Руска телеграфска агенци- ја“ јавља из Ђаојанга, да се глас о уништењу једне трећине јапанске армије код Портартура не потврђује.

БЕЧ, 26 маја. — Надвојвода Фридрих отпутовао је у Лондон.

БУДИМПЕШТА, 26 маја. — Делегације су саеључене.

ЛОНДОН, 27 маја. — Надвој- вода Фридрих стигао је овамо, да у име Бесарево учини посјету краљев- ском пару. Докакао га је на станици инглески престолонаследник, а у Двору био је поздрављен од краља.

ЛОНДОН, 28 маја. — Надвој- вода Фридрих предао је јутрос кра- љу Едуарду маршалски жезал аустро- угарске војске.

ПАЗИЗ, 28 маја. — Поводом питања о недавним догађајима у Јерменској, Пресанс је вахтијевао, да се учине поморске демонстрације, да би се стало на пут уништењу јерменске народности. Делкасе изја- вио је, да се мора сажељевати што Порта, одказујући реформе Јермен- цима, приморана их да се буне и нада се, да ће Порта учинити све, да скине са себе одговорност.

Школска објава.

К. Ц. Државној Гимназији на Цетињу потребно је у 1904—5 школ- ској години пет наставника:

1. Два професора за латински и грчки језик, уз који живи (српски руски, немачки, француски и тали- јански);

2. Један професор за природне науке уз математику и физику;

3. Један учитељ за цртање и калиграфију;

4. Један учитељ за музику и пјенање.

Првијенство ће уопште имати они наставници, који су већ с успје- хом радили у којој гимназији.

Пријаве треба упутити канцела- рији Министарства Просвјете и Црк- венијех Послова на Цетињу до 1. августа о. г.

Цетиње, 25 маја 1904. г.

Број 2008.

Министарство Просвјете
и Црквенијех Послова.

(1—8)

О Г Л А С.

Министарство Финансија оним износи на јавну продају долеимено- вану непокретну државну имовину, која се налази на Ријеци Црнојевића:

1) једну кућу са седам витлова млина;

2) једну кућу, која се налази у близини млина;

3) једну теву и

4) око шест рила земље са воћем и осталим дрвећем, које овој земљи припада.

Од ове гореименоване имовине два су дијела својина Министарства Финансија, а један дио браће Мата- новића. Ко би желио купити ову имовину, која припада Министар- ству Финансија, нека се обрати ради подробнијега обавјештења о истој и ради погодбе канцеларији Министар- ства Финансија на Цетињу.

Бр. 868.

На Цетињу, 28 маја 1904 год.

Из канц. Министарства Финансија.

О Б Ј А В А.

У понедељник 21. јуна т. г. а у присуству нарочитог изасланика Министарства Војног дати ће се у команди 1-ог баталиона Стојеће војске у Подгорици на јавној лицита- цији контрати: хлеба, меса, ориза, масти, кафе, цукра, масти, пасуља, уља славог, фуражи (зоби, сијена, сламе за простирку) и т. д. у оноли- кој количини, колико буде потребито за онај баталион у течају од 1. августа 1904 до са 31. јула 1905 г. за све овђе именовано осим уља и пасуља, а за ово двоје од 15 августа 1904 до са 14 августа 1905 године.

Месо, хлеб и фураж лицитира- ти ће се свакоје посебно, а све оста- ло у једној групи.

Подузимањима меса и хлеба тра- жи се кауција по од двије стотине наполеона у готовом новцу, или триста у сигурној валови, а подузимањима фуражи и све остале хране по стотина наполеона у готовом новцу или стотина и педесет у сигурној валови.

Истовјетни контрати за издржа- вање обије батерије и коња Стојеће артиљерије дати ће се у Никшићу у четвртак 24. Јуна т. г.; а за издр- жавање: Дворске страже, Војничке школе, 1-ог баталиона Стојеће војске и Музике — на Цетињу (у команди 1-ог баталиона) у четвртак 1. јула т. г.

Лицитација ће се вршити при дотичним командама у овначене дане, почевши од 8 сахати из јутра; а на три дана раније у свакој од помену- тих команда моћи ће се видјети изложени увори и каквоћа појединих артикала, као год и контратски усло- ва са одговарајућим обавезама.

Из Административног одјељења
Министарства Војног.

Цетиње, 27 маја Број 1788.

1904 год. Број Ад. од. 510
1904—IV—9.

Службена Објава.

О Б Ј А В А

У смислу чарлџа чл. 683 он. им зак. погледом на чл. 681 им. закона, овим се позива Зарија син покојног Оташа Марковића са Стијене у Пиперима, као једини пресомитивни наследики заоставштине пок. Оташа, да представе Књ. Обласном Суду у Подгорици на дан 1. септембра 1904 г. у 9 сати пред подне, или о себи гласа даде, јер ће, ако то за годину дана не учини, рачунајући од дана кад први пут ова објава у службеном листу „Гласа Пр- ногорца“ изађе, Обласни Суд, а на темељу прописа чл. 684 реченог закона, издати изјаву о његовој смрти, а поменути за- оставштину уступити његовим наследицима.

Број 1039 ек 1904.

Ш. 1902. 14.

Подгорица, 25 маја 1904 г.

Књ. Обласни Суд,
Секретар: Председник:
Ст. Л. Лопичић М. Радуловић.
Р. 123 Бр. 111 1—3

Приватне објаве.

Поштанске марке

употребљене купујем из најбоље цијене. Изволите назначити количину и цијену на: J. Heinzl Budapest, I. Mészáros u. 19.

Heinzl

Р. 20

Бр. 43.

5—11

И м е
СИНГЕР

постало је за

Париз 1900.
Grand Prix.

Шиваће стројеве

на темељу свјетског гласа, којег је творница кроз 51 година савјесним радом прибавила, јамством за нај- бољи материјал и уворну конструк- цију.

То је разлог ради којег покушава- ју многи други творничари и трговци шиваћих стројева са, по нама изда- ним именима као на пр. „Centrall- Bobbin“ и под именом „Singer“ — расподавати их.

По дати се с тога на овај на- чин заваравати, већ код купње шиваћег строја увијек упитати, да ли дотични строј из наше творнице проишави, а са вијетним се одгово- ром песа нико не задовољи.

Сингер Со. шиваћих стројева диоц. Друштво.

Цетиње. 10. марта.

Ристо Руњдо

директор.

Р. 114

Бр. 26

8—8

О Г Л А С.

Из слободне руке продајем у Никши- ћу—Глибавцу 30 рала земље — и једну клачену кућу — као и право на кому. —
Обратити се потписаном на Ријеци.

Dr. Кустудић.

Р. 27

Бр. 54

2—3

„ПРВА ЗЕТСКА ШТЕДИОНИЦА“

у Подгорици.

На основу члана 49 свог Правилника отпочеће издавати новац на зајам 3-ег јуна ове године, и то ове врсте:

- а) на лични кредит;
- б) „непокретна добра;
- в) „ручну залогу сребру и злату;
- г) „државне папире од вриједности и то 50% од праве вриједности.

Према чланку 45 свог Правилника примаће Штедионица новац на улог (при- плод) од сваког у рад е дане и то од једне (1) круне на виш.

А према чланку 62 свог правилника Штедионица ће отпочети рад са тргов- ња новчаних обртних рачуна (giro—conto), али то ће чинити само онијема трговцима, који буду толико новаца у Штедионици унијели.

Обзиром на постојеће новчане прили- ке ријешио је Главни Одбор са Управом подписате Штедионице, да ће својим улагањима по књижицама, и giro—conto, од 5% камате исплаћивати. Који би же- лио тачније објашњење о горе именованом, то нека се изволити обратити на г. Управ- теља исте Штедионице, који ће радо сва- ком се ставити на расположењу.

Подгорица, 26 маја 1904.

Управа прве Зетске Штедионице.

Р. 167

Бр. 56

1—1

О Б Ј А В А.

Из слободне руке продајем своју двокатну кућу, постојећу до Др- жавне Штампарије, Баја Пивљанина улица, број 15

Обратити се

Цетиње,

Ристу Поповићу.

Р. 21

Бр. 57

1—2